



ಮುದ್ದಿಗೂ ಬೇಕು ಮದ್ದು

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆ ಮುದ್ದು ಅತಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಈಗಲ್ಲ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರತೀ ಪಾಠಕ್ಕೊಂದು ಟೆಸ್ಟ್! ಮಕ್ಕಳ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂಥರಾ ಹೊರೆಯೂ ಹೌದು. ವರವೂ ಹೌದು. ಹೊರೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಪದೇ ಪದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎದುರಾದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅತ್ತ ಮಕ್ಕಳೋ, ಪದೇ ಪದೇ ಬರುವ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಗುಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬ ಈ ವರಾತ ಇದ್ದದ್ದೇ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಿಣ್ಣರು ನಿರಾಳವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮಂದಿರು ಹೊರದೇ ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಪಾಠವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದೊಂದು ಆತಂಕ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಪೋಷಕರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆನೋವು.

ಈ ಬಾರಿ ಸುಮತಿಯ ಮಗ ಏಳನೇ ತರಗತಿ ಓದುತ್ತಿರುವುದು. ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಗಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಬ್ಯಾಟು-ಬಾಲು ಹಿಡಿದು ಓಡುವ ಮಗನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ, 'ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆಯಲ್ಲ... ಆಗ ಓದಿಕೊಂಡರಾಯಿತು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ದಣಿವಾಗದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇ.

ಸುಮತಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗನೊಡನೆ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೇ ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು. ಮಗ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಮ್ಮನ ಮುದ್ದಿನ ಕಂದನೆ.

ಹಾ ಗಾ ಗಿ ,
ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ
ಅಮ್ಮನ ಸೆರೆಗಿನ
ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಾ,
'ತನಗೆ ಅದು ಬೇಕು,
ಇದು ಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಾ,
ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿಸು ಎಂದು
ವರಾತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೇ
ಮಗುವಿದ್ದರೆ, ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗುವುದು
ಬಹಳವೇ ನಿಧಾನವೆಂಬ ಹಿರಿಯರ ಮಾತೇ
ಇದೆಯಲ್ಲ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರಗಳೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿ, ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವಳೂ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೇ, ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇನೂ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಂದೆ ಉಳಿದಲ್ಲವೂ ಗೌಣ ಅವಳಿಗೆ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಮುಗಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಡುವೆ ರಜೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಒಟ್ಟು ಅವಧಿಯು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಷ್ಟು ಮುಂದುವರೆದರೆ, ಸುಮತಿಗೆ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ಸಾಕೋ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜೀವನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಾಠವಾದರೆ, ಅವರು ಸಾಗುವ ಹಾದಿ ಏಳುಬೇಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಪೋಷಕರು ಕಲಿಯುವ ಪಾಠಗಳು ಅನೇಕ.

'ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ರ್ಯಾಂಡಮ್ ಹೌಸ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'ದ ವಿಸ್ತಮ್ ಬ್ರಿಜ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವೊಂದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬರೆದವರು ಕಮಲೇಶ್ ಪಟೇಲ್ (ದಾಜಿ). ಒತ್ತಡರಹಿತವಾಗಿ



ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಒಂಬತ್ತು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಹೇಗೆ, ಮಗುವಿನ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಅಮ್ಮನ ಸಂತೋಷವೇ ಕುಟುಂಬದ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳೇ ವಿವೇಕವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

'ಪೋಷಕರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಸ್ತನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಗೊಂದು ಶಿಸ್ತು ಇರಲಿ' ಎಂಬ ಕಿವಿಮಾತನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

'ವಿಪರೀತ ಮುದ್ದುಮಾಡಿ ಅಜ್ಜ ಸಾಕುವ ಮಕ್ಕಳು ಬೊಜ್ಜಕ್ಕೂ ಬಾರರು' ಎಂಬ ಗಾದೆಯನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆಯುವ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಣ್ಣದೊಂದು ನಿಯಂತ್ರಣದ ಎಳೆಯಿರಬೇಕು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಮುದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಸಹಜ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತೊಡಕಾಗದೇ ಇರುವುದು, ಸಹಜ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕದೇ ಇರುವುದೇ ಪೋಷಕೆಯ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗ.

ಸಿದ್ಧಾಂತನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುಮತಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in